

Felújítják a kalocsai Nagy Lajos Városi Könyvtárat. Mint ismeretes, a Bács-Kiskun megyei város könyvtára 1963-ban költözött be a romjaiból helyreállított volt zsinagóga épületébe. Azóta azonban „kinötte” otthonát, a felújítás egyre inkább életszükségleté vált. A felújítás természetesen nemcsak pénzügyi gondokat jelent, műemlékvédelmi szempontból is fogas kérdés. A könyvtár igazgatójának, *Németh Gábornak* – hosszan tartó, szívós munkával – sikerült felkutatni a zsinagóga eredeti homlokzati képét, a rekonstrukció ennek alapján fog majd elkészülni. Az ügy fontosságára való tekintettel valószínű, hogy a New Yorkban, 1987-ben alakult Emánuel-alapítvány, amelynek célja a magyarországi zsidóság kulturális örökségének fenntartása, a zsidó műemlékek, temetők helyreállítása, segíti majd a felújítási munkákat. (Az alapítvány díszelnöke a világhírű, magyar származású filmszínész, *Tony Curtis*.) A felújítási munkákat az MTA zsinagógakutató csoportjának vezetője, *Wirth Péter* építész fogja irányítani.

„Lánycsókön sem több a pénz, mint másutt, viszont több a szándék” – mondta a felújított Lánycsói Községi Könyvtár megnyitásakor *Román Lászlóné*, a Baranya Megyei Könyvtár igazgatója. A lánycsókiai sokfelől szereztek meg az új (felújított) könyvtárra valót; a helyi tanács anyagi (és nem lebecsülendő egyéb) segítségével túl „bevonták” a tsz-t (félmillió forintot adott), az iskolát, a Baranya Megyei Tanácsot, sőt a megyei könyvtárat is sikerült „megvágniuk”. A szomszédos Mohács székgyára készítette és szállította a bútorok egy részét, de adott berendezési tárgyakat a mohácsi pártbizottság is (pedig a lánycsókiai valamiképp konkurensei a mohácsiaknak: „vonzó lett ez a hely még a mohácsiaknak is” – mondja nem is titkolt belső elégtétellel a falu tanácselnöke, *Auth Péter*). A felújításon, bővülésen, funkcionális kialakításon túl azonban azért is érdekes (és példa-

mutató) a lánycsói „modell”, mert a könyvtár „ürügyn” megmentették, régi fényében állították helyre így a húszas évek Lánycsókjának egyik büszkeségét, a gazdákör kulturális intézményét.

„Percenként egy forint az átjátszási díj, s mindehhez még hozzájön a 25 százalék forgalmi adó is, amely bizonyos fokon értelmetlen, hiszen a hanganyagot hozott kazettákra másolják” – írja a *Kelet-Magyarország* cikkírója, *Halkuló zenei könyvtár* című, nem éppen derűs írásában. Ugyanitt szó esik arról is, hogy a zenei részleg a szó szoros értelmében halkul, mivel a tíz hallgatóhely közül immár csak öt mellé lehet leülni, „hi-

szén a többi olyan mértékben rossz, hogy azok javítása szinte felesleges”. A zenei részleg „tulajdonosának”, a nyíregyházi Móríc Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár igazgatójának azonban még fogósabb kérdésekre is válaszolnia kellett az ugyancsak a *Kelet-Magyarországban* megjelent interjúban. *Kovács Tibor* igen rokonszenves hozzáállással, mondanóját gondosan mérlegelve szól a súlyos gondokról is, nem titkolja a megoldhatatlannak látszó problémákat (folyóiratok lemondása, az ingyenes szolgáltatások és a pénz „juttatások” közt feszülő ellentétek, az állománygyarapítás „szűki-

tése” stb.), de felsorolja a kedvező jeleket-jelzéseket is: a nyíregyházi olvasók számának – mérsékelt – növekedését (szemben a megyei – igen csekély – csökkenéssel), a demokratizmus irányába mutató könyvtárhasználati szokásokat stb. A tervekről szólva az igazgató elbőlyen a hálózat néhány sanyarú helyzetben lévő, fontos könyvtárának felújításáról szólt (Kisvárdai, Fehérgyarmat, Nyírbátor, Vásárosnamény).

Németh Károly, a Politikai Bizottság tagja, az Elnöki Tanács elnöke Békés megyei látogatása során felkereste és megtekintette a Békéscsabai Megyei Könyvtárat. A látogató, akit a könyvtárban *Ambrus Zoltán* igazgató kalauzolt, nagy elismeréssel szólt a könyvtárról, a könyvtárosok vállalkozószelleméről, az intézmény által vállalt és betöltött szerepről. *Németh Károly* a könyvtári munka lényegét abban fogalmazta meg, hogy ezek az intézmények, egyre fokozódó mértékben közösségszervező funkciót töltenek be. A városokban, de kivált a kisebb településeken átvállalhatnak bizonyos szerepet az elnehezült művelődési otthonoktól, amelyek egyre kevésbé tudnak megbirkózni feladataikkal.

Megnyílt – igaz, egyelőre korlátozott látogatási idővel – az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum tankönyvi különgyűjteményéből berendezett tankönyvtár. A több mint hetvenezre, régi és újabb, hazai és külföldi tankönyvet tartalmazó speciális gyűjtemény ismertetésére a *Könyvtáros* vissza fog térni.